

— Τί λές!.. Ταξείδι νά κάνης!.. Ἐκτός ἀν θέλῃς νά τατσησ τὰ φάρια!..

\* \* \*

Ἦτανε ξαπλωμένος τἀπόγευμα τῆς ἄλλης μέρας στὸ κρεβάτι του. Ῥετινόλαδα, κινίνο, συναπισμούς, ποτήρια γιὰ βεντουῦζες ἦτανε γεμᾶτο τὸ τραπεζάκι κοντά του.

Ὅλο τὸ σῶμα του βρέθηκε νά πονῆ, τότε τὸ μαρτύρησε, γιατί πρὶν τὸ ὑπόφερε, γιὰ νά μὴν ποῦνε οἱ σύντροφοι πῶς μετανόησε. Καὶ τώρα ὑπέφερε γενναῖα τοὺς συναπισμούς, τίς βεντουῦζες καὶ τᾶλλα.

Αἰσθανόταν ὁμως μιά γαλήνη, ἡσυχία νά τὸν γαργαλᾷ καὶ χαμογελοῦσε κρυφὰ μὲ πονηρία κυττάζοντας τὰ κλαδιά τῆς ἀμυγδαλιάς, τὸν ἥλιο, τὸ σπίτι. Καὶ εὐχαριστοῦσε, ἀπὸ μέσα του, τὸ γιατρό, ποῦ τὸν ἐμπόδισε, ποῦ, γιατί δὲν ἤθελε νά φύγῃ, βρῆκε ἀφορμὴ νά τὸν κρατήσῃ λέγοντάς του γιὰ κίνδυνο μεγάλης ἀρρώστειας καὶ τὰ λοιπὰ. Νά πῆ ἄλλη φορὰ πῶς θὰ φύγῃ!..

Ἔτσι ἔμενε ὅταν ἄκουσε πυροβολισμούς. Κατάλαβε τί ἔτρεχε. Οἱ ἄλλοι, οἱ συντρόφοι του, φεύγανε καὶ πυροβολοῦσαν καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ φίλοι καὶ συγγενεῖς τους ἀπ' τὸ νησί.

Κανεῖς δὲν ἦταν ἐκεῖ, κείνη τῆ στιγμῆ, καὶ ντύθηκε γρήγορα κ' ἀνέβηκε στὸ δῶμα.

Πέρα, στῆ γαλανῆ θάλασσα πάνω, ἓνα βαπόρι μακρυνόταν, ἔφευγε, ἀφίνοντας ἓνα χάραγμα στῆ θάλασσα, ποῦ περνοῦσε. Καπνὸς ἔδγαινε πυκνὸς ἀπ' τὰ φουγάρα του κ' ἔπεφτε στὴν καθάρια ἀτμοσφαῖρα.

Τὸ βαπόρι χάθηκε σιγὰ-σιγὰ, καὶ μόνο ὁ καπνὸς του, μακρυνὰ, φαινότανε νάνεβαίνῃ... Κατέβαινε κάτω.

Ἡ γυναίκα του, ποῦ ἦρθε κείνη τῆ στιγμῆ, θέλησε νά τὸν μαλώσῃ γιατί σηκώθηκε, ἀλλ' αὐτὸς τῆ σταμάτησε.

— Ἀφοῦ αἰσθάνομαι, τῆς εἶπε, καλὰ τὸν ἑαυτό μου!.. Οἱ βεντουῦζες, ποῦ μοῦ ἔδαλες, βάζω στοίχημα, αὐτὲς μ' ὠφέλησαν! καὶ ἡ ἡσυχία!.. Τώρα, ποῦ λές, νοιώθω πείνα, πείνα φοβερή! Γιὰ φαντάσου ὁμως νᾶφευγα! ἔτσι ὅπως ἦμουνα ἀρρωστος! Ἄ, δὲ θὰ γλύτωνα!..

— Πῶ, πῶ! μὴ τὸ λές!.. Ὁ θεὸς μᾶς φύλαξε!..

— Μὰ γι' αὐτὸ κ' ἐγώ, ξέρεις τί θὰ κάνω;.. Θὰ πάω ἓνα κερὶ στῆ Χάρη της αὔριο, καὶ θὰ σφάξω καὶ τὸ ἀρνάκι μὲ τὴν πλατεῖα οὐρά, γιὰ νά φᾶμε καὶ νά πιοῦμε! Πῆς ὅτι πῆγα καὶ γύρισα!..

(Ἰούλιος 1917)

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Ν. ΒΟΥΤΥΡΑΣ

### *Εἰς ἀχρεῖον παρασημοφορεμένον*

Δὲν βλέπω τί ἐχρειάζετο

τάχα στὰ στήθια σου ὁ σταυρός;

Μιὰ πινακίδα σοῦφθανε:

«Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς...»

ΣΑΤΑΝΑΣ